

[Socialministeren]

ud af den passive situation og gøre dem selv-hjulpne, må man konstatere, at systemet så at sige modarbejder sig selv. Det sker ikke sjældent, at en revalideringssag må indledes med, at man må forberede familien på, at den skal klare sig for mindre end hidtil, når forsørgeren kommer i arbejde.

Årsagen hertil er ikke alene de faste kontant-hjælpsydelse, men også reglerne for betaling af daginstitutionspladser, som betyder, at man som kontanthjælpsmodtager altid har friplads.

Lovforslagets *ene hovedsigte* er derfor en justering af kontanthjælpsniveauet, så det bringes i et mere rimeligt forhold til lavtlønnen på arbejdsmarkedet og til dagpengeniveauet. Dette er et led i regeringens aftale med Kommunernes Landsforening fra juni 1988.

De foreslåede justeringer betyder samtidig, at de samlede kontanthjælpsudgifter søges tilpasset det niveau, der var tilsigtet ved indførelsen af reglerne om de faste ydelser (ved uændret antal modtagere).

Justeringen af kontanthjælpsniveauet omfatter en ændring af de regler, der sætter loft over den samlede hjælp efter lovens § 37 og § 42, en afskaffelse af det såkaldte høje børnetillæg for det første barn i familien, en suspension af juli-reguleringen i 1989 af grundydelse og grænsebeløb (men *ikke* børnetillæg) samt en omlægning (forbedring) af ydelsen til de unge under 23 år, så den svarer til Statens Uddannelsesstøtte.

Efter de gældende regler kan kontanthjælpen efter § 37 ydes uden hensyn til modtagerens hidtidige indtægter, hvis den beregnede hjælp (dvs. summen af grundydelse, boligtillæg og børnetillæg) ikke overstiger dagpengemaksimum med fradrag for skat. Pr. 1. januar 1989 udgør dagpengemaksimum på grundlag af den gennemsnitlige kommunale skatteprocent 6.167 kr. månedlig.

Hvis den beregnede hjælp overstiger dagpengemaksimum, kan der på grundlag af modtagerens hidtidige indtægter udmåles en højere hjælp, men hjælpen kan ikke overskride 90 pct. af den hidtidige indtægt.

Lovforslaget betyder, at loftet i form af dagpengemaksimum efter skat erstattes med et grænsebeløb på 5.200 kr. Grænsebeløbet kan overskrides, såfremt de hidtidige indtægter giver grundlag herfor. I sådanne tilfælde oprettholdes 90 pct.s-grænsen.

For revalidender med hjælp efter lovens § 42 gælder der i dag ingen overgrænse for hjælpens størrelse. Det foreslås, at der indføres et loft på 1% af dagpengemaksimum efter skat, men også her skal hjælpen kunne udbetales med et højere beløb, dog begrænset til 90 pct. af hidtidig indtægt.

Endelig er det regeringens hensigt at ændre betalingsreglerne for daginstitutionsoophold m.v. – de såkaldte »fripladsregler« for kontanthjælpsmodtagere – således at kontanthjælpen efter en omregning til »bruttoindkomst« kommer til at indgå i beregningsgrundlaget på lige fod med skattepligtig indkomst. Herved tilstræbes det, at forældre med kontanthjælp i betalingsmæssig henseende i højere grad bliver ligestillet med forældre, der er i arbejde. Ændringen kan foretages administrativt ved en ændring af den nuværende betalingsbekendtgørelse fra 1. januar 1989. Ændringen, der forventes at betyde en besparelse på 60 mio. kr., er en overgangsordning frem til 1. januar 1990, hvor en mere gennemgribende omlægning af betalingsreglerne for alle ventes at kunne gennemføres.

Lovens *andet hovedsigte* er en udbygning af bestræbelserne for at aktivere kontanthjælpsmodtagerne. Modtagerne selv skal have en større økonomisk tilskyndelse til at blive selvforsørgende, og kommunernes aktiverende indsats skal udbygges. Dette sker ved forslag om, dels at kontanthjælpsmodtagere uden fradrag i hjælpen skal kunne tjene en mindre arbejdsindtægt, dels at kommunerne får adgang til at etablere forsøgsprojekter, hvor sparet kontanthjælp kan anvendes til delvis finansiering af beskæftigelses- og uddannelsesordninger. Frikommuneforsøg har været en nyttig inspirationskilde med hensyn til disse forslag.

Disse forslag skal ses i tæt sammenhæng med regeringens øvrige forslag på det beskæftigelsesmæssige område. Dette gælder såvel forslaget om en forstærket indsats mod langvarig ledighed som forslaget om en smidiggørelse af reglerne om de særlige beskæftigelsesordninger, som kommunerne kan iværksætte.

Regeringen har i forbindelse med opfølgningen af den socialpolitiske redegørelse til Folketinget i januar 1988 overvejet mulighederne for en jobgarantiordning for alle ledige kontanthjælpsmodtagere under 30 år. Den nuværende økonomiske situation gør det imidlertid ikke